

IQ speciál

NAŠI ABSOLVENTI

LEDEN 2008
CENA 5,- Kč

2008

OSTROVÁCI OSTROVÁKŮM

Speciální číslo IQčka vám přináší zajímavé postřehy bývalých žáků naší školy. Jejich zkušenosti ze středních a vysokých škol, které v současné době navštěvují, mohou být pro vás inspirací při výběru dalšího studia nebo zaměstnání.

Na kterých stránkách bývalé Ostrováky najdete?

Str. 3	Nada Voltrová
Str. 4	Helena Mochanová
Str. 5	Jiří Vejnar
Str. 6	Pavla Hofmanová
Str. 13	Jaroslava Mochanová
Str. 14	Tereza Semanišínová
Str. 15	Tereza Jirků
Str. 16	Lucie Kňourková
Str. 17	Martin Havlíček
Str. 18	Petra Martinů
Str. 19	Petra Voltrová
Str. 20	Štěpánka Geréciová
Str. 21	Kateřina Bartošová
Str. 22	Ivona Praislerová ml.
Str. 23	František Jelínek

Na zbývajících stranách najdete své oblíbené rubriky.
Pěkné čtení!

Nad'a Voltrová

V roce 2005 jsem udělala přijímací zkoušky na Střední zdravotnickou školu v HK. S novou školou přišel i nový životní styl. Bylo potřeba si uvědomit, že tady už hraje každý sám za sebe a jen on sám bude rozhodovat o své budoucnosti. Trvalo mi docela dlouho, než jsem si na to zvykla.

Ve škole se mi i přes to velice líbilo. Během krátké doby jsem si s profesory vytvořila přátelské vztahy. A o to jednodušší to všechno bylo.

Vybrala jsem si obor zdravotnický asistent (laborant). Každému, kdo má rád přírodní vědy,

všele doporučuji. Je k tomu zapotřebí hodně trpělivosti, zodpovědnosti, pečlivosti. Pokud takovými vlastnostmi disponuješ, je to obor vhodný právě pro tebe.

Začátkem ledna jsem skoro po dvou letech vkročila zpátky na „náš ostrov“. Už u vchodu jsem uslyšela smích, křik a uviděla veselé děti pobíhající sem a tam. Zastesklo se mi. Ráda vzpomínám na všechny učitele, ale především na p.uč.Frimlovou, která byla neskutečně trpělivá.(Jen si, paní učitelko, vzpomeňte na moje ranní plačtivé scény, když se mi nechtělo do školy☺).Paní Nejedlá s laskavýma očima, dbající na pečlivou úpravu našich sešitů. Mám je dodnes schované a

nemůžu si to vynachválit. A učitel, na kterého určitě jen tak nezapomenu, je p.uč.Morávek, člověk s neskutečně „nakažlivým“ úsměvem. Vždycky věděl, jak nás „zabavit“. Jeho aktivity mi chybí. V tomhle je na střední vážně nuda.☺Vybavily se mi chvíle, kdy po nás pan ředitel házel při hodině matematiky křídly. Věděl, jak si zřídit pořádek, jeho osobnost v nás totiž vzbuzovala nebyvalý respekt! Ale stejně jsme ho milovali!☺

Samozřejmě bych mohla psát i o dalších, ale to by byl výpis minimálně na další dvě stránky. Na Ostrově jsem prožila parádních 9let, to samé bych přála i vám. Nezapomínejte, že jaké si to uděláte, takové to budete mít!

Šťastnou plavbu.

Vaše N.V.

Helena Mochanová

Co se u mě nového událo? Co dělá bývalá žákyně 9.C ZŠ Na Ostrově? Jak je o mně známo, už na „základce“ jsem hrála na flétnu, jezdila po soutěžích a koncertovala. Potom jsem byla přijata na Konzervatoř v Pardubicích, která je na šest let, takže jsem oproti mým bývalým spolužákům nabrala dva roky navíc. To se ostatně potvrzuje i teď, kdy někteří moji bývalí spolužáci, kteří šli na vysoké školy, mají již vysokou skončenou a já jsem teprve ve čtvrtém ročníku.

Tím jsem naznačila i to, že po konzervatoři jsem zvládla přijímačky na Akademii múzických umění v Praze. Takže mě hra na flétnu bude provázet zřejmě už celý život. Díky ní však získávám mnoho zkušeností, ale též například hodně cestuji. Často vyrážím s nejrůznějšími orchestry do světa, koncertovala jsem například v Německu, ve Vídeňské opeře v Rakousku, Nizozemsku, Itálii, Walesu, na Slovensku, v Polsku, Maďarsku. Zatím můj největší výlet do světa bylo měsíční turné po Japonsku.

Byl to úžasný zážitek, mám na Japonsko krásné zážitky, je to velmi zajímavá země. Mým velkým úspěchem byla též soutěž v Itálii v roce 2006, kde jsem soutěžila v duu s kytarou a získali jsme 2. cenu.

Hudba je mi radostí a dnes už i mou prací, jsem zaměstnaná ve Státní opeře v Praze. Avšak můj úplně nejčerstvější dosavadní úspěch je z minulého týdne, kdy jsem vyhrála konkurz na místo hráče na flétnu do Symfonického orchestru Českého rozhlasu, kam nastupuji od 1.1.2008. Když se tedy ohlédnu zpět na mé začátky hraní na flétnu na základní škole, jen stěží bych si tenkrát představila to, čeho jsem dodnes dosáhla. Ale člověk nesmí být sám se sebou nikdy spokojen, takže toho mám určitě ještě hodně před sebou©

Jiří Vejnar

Zdar děcka !

Byl jsem požádán, abych vám pověděl něco o střední škole, kterou navštěvuji. Nevím, jestli jsem ten pravý, protože sám jsem „skončil“ v docela zajímavém vzdělávacím ústavu (a to jen proto, že jsem se bál přijímaček), SŠ potravinářská Smiřice. Zčásti každý den lituji, že jsem šel na učiliště. A zčásti každý den děkuji, že jsem se sem dostal. Poznal jsem spoustu dobrých lidí, měl štěstí na třídu, učitele a mistry (až na výjimky samozřejmě), ale kdybych dostal ještě jednu šanci, šel bych na střední školu.

Chce to připravit se na přijímačky, i když nejsou až tak těžké, ale s pětkou z češtiny to neuděláte. Bohužel dle našeho úžasného školství máte možnost podat si přihlášku pouze na jednu školu, tak si to dobře rozmyslete. Druhé kolo otevírají většinou učilištěKam bych vám neradil se dostat, protože tam si přivyknete na práci a na peníze a nechce se vám učit.

Pak musíte mít silnou vůli, věřit si, že chcete víc než výuční list. Měli byste si udělat maturitu, protože bez ní nejste pro zaměstnavatele nic. Můžete jít možná dělat osmihodinovky do fabriky na pleny.

Hlavně při výběru školy si najděte obor, který vás bude bavit. A když budete mít vybraný obor, tak ho určitě budou mít na více školách. Chce to vzít rodiče a objet více škol. Kde na vás udělají nejlepší dojem, tak to je ta pravá.

„Přece jen jde o to, co budete v životě dělat.“ ☺

Budova SŠ potravinářské Smiřice

Rozhovor ...

tentokrát s budoucí paní učitelkou Pavlou Hofmanovou

- **Myslíte si, že Vás učení bude bavit?**

Stále doufám, že ano. Mám ráda práci s dětmi, jen doufám, že mě nebudete moc zlobit.

- **Na které pedagogické škole studujete a kde?**

Studuji Pedagogickou fakultu na Univerzitě Hradec Králové, tedy v Hradci Králové.

- **Chtěla jste být učitelkou už od mala?**

To určitě ne. Jako každá malá slečna jsem chtěla být princeznou ☺. Ale to se mi nějak nespnilo. Často jsem si na učitelku hrála a moc mě to bavilo. Učitelku jsem střídala s hrou na doktorku. Po střední škole jsem se mezi těmito povoláními rozhodovala. Ale zdravotnictví jsem se věnovala při studiu na střední škole. Teď vidíte, pro které povolání jsem se rozhodla.

- **Raději byste učila žáky živější nebo „vzorňáky“?**

Myslím, že nikdo z nás není úplný „vzorňák“. Každého občas učitel/ka někdy napomene. Nejkrásnější je přece takový střed, nic se nemá přehánět. Člověk na ty chvíle později vzpomíná a dokáže se tomu zasmát. Také si dokážeme uvědomit své chyby.

- **Jak vzpomínáte na léta strávená v naší škole?**

Ráda na ně vzpomínám, na úspěchy, ale i neúspěchy, na sbor, různé akce školy, spolužáky, učitele. Nejvíce ale na bezstarostný dětský svět.

- **Máte už představu, kde byste chtěla učit?**

Nějaké představy mám, ale nejraději bych učila přeci Na Ostrově ☺ , ale rozhodnutí nezáleží pouze na mně.

- **Co Vás první napadne, když se řekne ZŠ Na Ostrově?**

Napadnou mě hned dvě věci. První je určitě stavba naší školní budovy a za druhé pěvecký sbor. Také se mi vybavuje spousta vzpomínek na dětská léta.

- **Prozradíte nám, jak jste se učila?**

To si budu muset rozmyslet...ale vždy lepší průměr.

- **Co jste měla ve škole nejraději?**

Pokud jde o předměty, tak těch bylo několik. Hlavně hudební a výtvarnou výchovu, přírodopis a ekonomii. Líbila se mně atmosféra ve škole, přátelský přístup. A jako každý jsem se těšila na přestávky.

- **Jaké předměty budete učit?**

Studuji učitelství pro 1. stupeň ZŠ. Specializaci mám výtvarnou výchovu, ale měla bych vyučovat všechny předměty na 1. stupni (od 1. do 5. třídy).

Mňam prima vařečka z Ostrova

Podvodnice od Kláry Hústákové, bývalé žákyně naší školy

Suroviny:

*2 hrnky hladké mouky
9 lžic studeného mléka
½ kostky droždí
1 kostka ztuženého tuku
1 žloutek*

Postup:

Do mísy dáme mouku, žloutek, měkký tuk a droždí rozmíchané v mléce. Prohněteme nejprve v míse, potom na vále. Z těsta vytvoříme bochánek, který vložíme do hrnku se studenou vodou. Necháme přes noc v chladničce.

Druhý den těsto osušíme, vyválíme a vykrajujeme různé tvary. Klademe na plech, ihned pečeme do ružova. Ještě horké obalíme ve směsi (moučkového a vanilkového cukru).

Veronika Jirmanová, Pavel Voltr 7.A

Need for speed : Pro street

NFS vylézá z ilegality na povrch, ale nezapomíná přitom na své kořeny. Přestože se Carbon prodává nejlépe ze všech NFS, čas nelegálních závodů a krkolomné jízdy v městské dopravě končí. Před pár léty divné, dnes logické. Kultura tuningu, ze které vznikly novodobé díly Need for Speed, dorostla a organizuje oficiální závody. Bez pravidel a velkých médií ne jako ve formuli, zato se závodním duchem čistým jako diamant.

Bouráčky zásadní novinkou. Poprvé v historii NFS budete moci pořádně zdemolovat auto . Po pár letech, kdy se auta odrážela jako při kulečnicku, konečně každá kolize zanechá stopu na karoserii. Jak tvrdí šéf vývojářů z EA, tak právě dřívější ilegálnost závodů stála v cestě k domluvě s automobilkami. Ty teď už u legálních závodů nemají námítky. Na poškození přes rok pracuje (a bude pracovat až do vydání letos v listopadu) speciální tým .

Efekt nehod je už teď na slušné úrovni, zvláště když se auta válí přes střechu. Okna praskají, plechy se ohýbají, uhlíková vlákna se tříští (každá část se deformuje podle materiálu, ze kterého je) , utržená kola se kutálejí pryč. Po každém otření na voze zůstanou šrámy – a to až do konce série závodů . Automobilka BMW si domluvila zvláštní podmínky a to takové, že jejich autům se nebudou vysypávat skla, což má pomoci jejich image velmi bezpečných aut.

Podle slibů EA ve hře bude i určitý systém bodování za stupeň zničení auta. Všechno to má ovlivňovat, jak pojedete auto. Při troše snahy půjde změnit sporťák na nepojízdný vrak, ale tvůrci ujišťují, že poškození tu je pro navození emocí a ne aby zničilo zábavnost hry. Samozřejmě, jestli si někdo v autosculptu dvě hodiny nastavoval spoilery, sání atd., aby mu auto líp sedělo a potom v první zatáčce zaparkuje do svodidel, tak to pro něj ztrácí celý efekt.

Autosculpt bude silně upravený a kromě vzhledu mění chování auta . Na jeho obrazovce jsou vidět v reálném čase přepočítané hodnoty, jako například rozšíření sání na masce mění chod motoru, aerodynamiku, zrychlení, váhu a maximální rychlost. K tomu samozřejmě třeba nastavení převodovky a aerodynamický tunel pro otestování celé konfigurace. Na vnitřní tuning poslouží přes 90 míst na nová vylepšení, 30 možností jejich nastavení a přes 1000 součástek. Všechno od známých výrobců a s reálným vlivem na jízdu.

Každé auto půjde uložit a potom použít ve čtyřech druzích závodů . Každý herní víkend se hráč dostaví na jedno z mnoha realisticky vytvořených míst na celém světě, aby závodil ve čtyřech typech závodů . Už teď mají autoři licence na 28 automobilek, včetně Hondy . Co víc, mezi nimi jenom 8 supersportů, protože v reálných závodech tohoto typu se supersporty nikdo nejezdí . Takže převažují auta střední třídy s obrovským potenciálem, co se tuningu týče .

Nebude povinností být vítězem pokaždé, protože důležité je být první až na konci víkendu . Pro profíky je připraveno něco navíc: když budou opravdu dobří třeba v driftu, tak můžou jet závod s králem driftů... a když se stanou králi ve všech 4 disciplínách, můžou soupeřit s tím nejlepším z nejlepších. Vyhrát tak mohou nekoupitelná auta. Pro Streetům ale bohužel chybí volné ježdění po městě, takže těch honiček s poldama už tolik nebude a ani překonávání rekordů v rychlosti .

Grafika: 93 %

Zvuk: 78 %

Hudba: 81 %

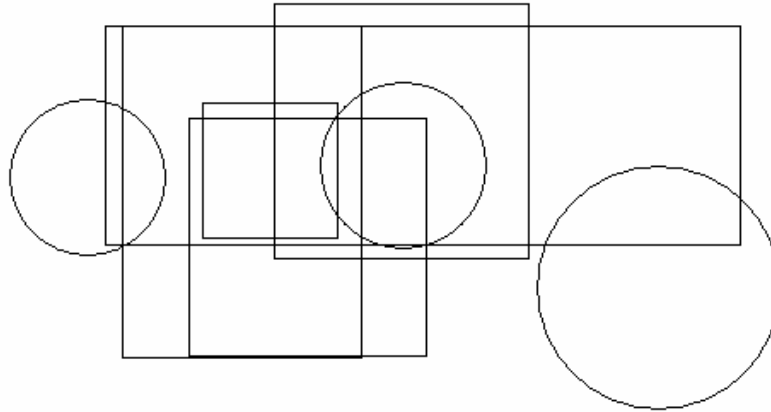
Hratelnost: 89 %

Celkové hodnocení: 92 %

Zadáno pro 1. stupeň

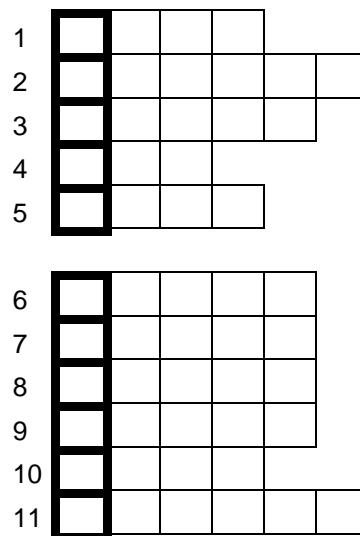
Hádanka

Spočítej, kolik je v tomto obrazci čtverců, obdélníků a kruhů.

Tomáš Smolák, 6.A

Křížovka

↑
Tajenka

1. Pomalé malé zvíře
2. Pěstujeme to pro ozdobu
3. Je zelenina a
4. Je šíp a
5. Jezdí to a má to čtyři kola
6. Zvíře podobné člověku
7. Bramborový
8. Máme na tom jídlo
9. Největší stát
10. Má to kudrnatou srst a dělá bé
11. Je vnější a

Jakub Brožek 8.A

Hledej slova související s vysvědčením ve větách

Lumíra dost pochválili za první místo ve fotbale.
Anička říkala tatínkovi: „Tatínku, zvol novou politickou stranu.“
Na výletě jsme se ptali paní učitelky, jak se jmenuje ta vzdálená řeka.
Adam říkal: „Já docela dobře znám kytaristky.“
Lucie povídala své myšce: „Jenom se uč, myško Lado!“

Jana Kačerová, 5.A

Kde v sedí Oliver?

Ve třídě jsou žáci se jmény: Martin, Lucka, Pavla, Pavel, Nikola, Marek, Oliver, Ctibor
Jejich třídní se jmenuje paní učitelka Pávová.
Vše bereme od pohledu od katedry.

Oliver sedí před Markem.
Oliver sedí vedle Ctibora.
Pavel a Pavla sedí vedle sebe.
Před nimi sedí Lucka.
Lucka nesedí s Nikolou.
Martin nesedí s Markem, ale sedí s Luckou.
Pavel, Pavla, Lucka a Martin sedí v levé řadě od katedry.
Ctibor sedí v pravé řadě od katedry a za ním sedí Nikola.
Nikola sedí s Markem.
Za Luckou sedí Pavel.
Lucka sedí v levé řadě vpravo.

<i>KATEDRA</i>	
----------------	--

--	--

--	--

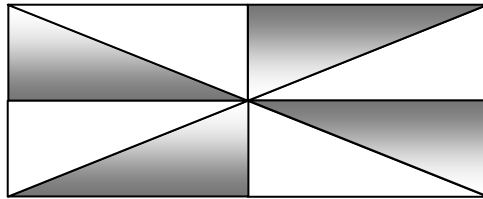
--	--

--	--

Martin Králík, Jakub Lenfeld, 7.A

Kolik je tam trojúhelníků?

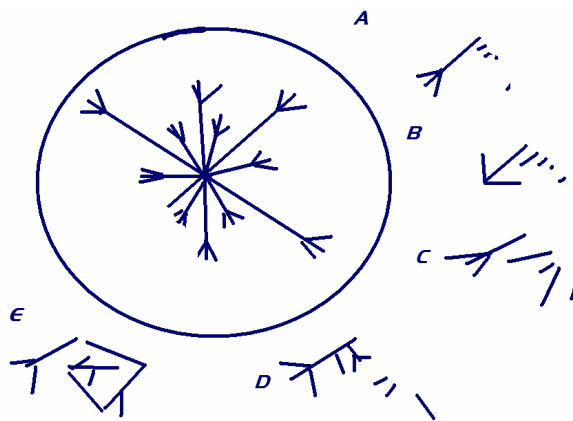
Spočítej

Ondřej Netušil, 5.A

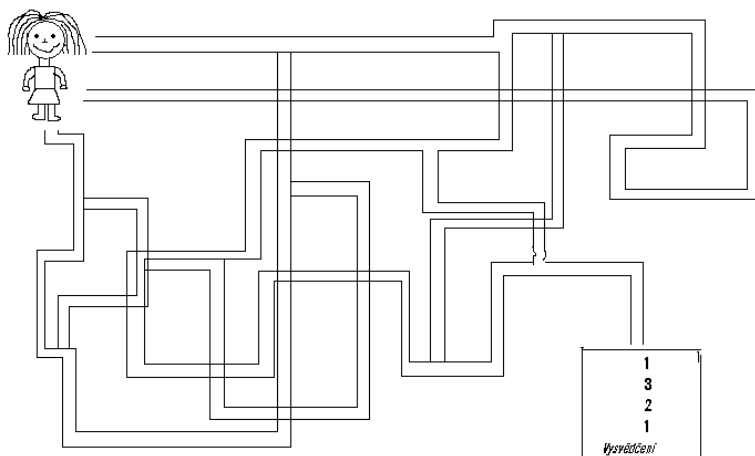
Neúplná vločka

Najděte chybějící části vločky, aby byla krásná jako předtím

Denisa Dostálová, 7.A

Bludiště

Řešení všech hádanek najdete někde uvnitř časopisu.

Markéta Jonešová, 5.A

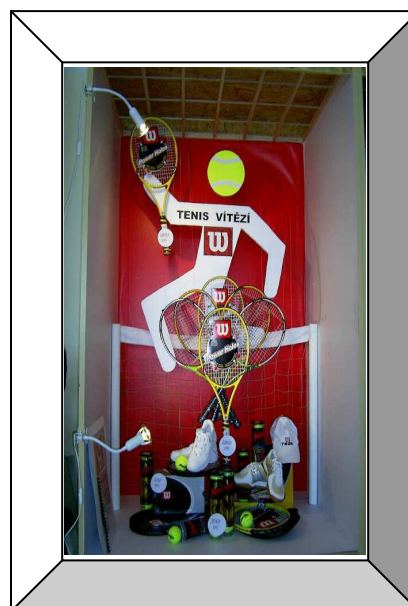
Jaroslava Mochanová

Nikdy bych nevěřila, jak ty roky mohou tak utíkat. Je to vůbec možné? Teď už je mi 20 let, avšak zavzpomínám zde na svá mladší léta, tedy od základní školy.

Živě vidím, jakoby to bylo před nedávnem, co mi moji rodiče poprvé dávali tašku na záda. Vykročila jsem tedy, jak se říká, pravou nohou do první třídy. Léta ovšem rychle utíkala, přehoupla se pátá třída a následoval poslední rok - tedy rozhodování, co bude dál. Prohlížela jsem různé katalogy nabídek škol, až mě jedna zaujala. Vybrala jsem si Střední školu propagační tvorby a polygrafie Velké Poříčí u Hronova - obor *aranžér*. Proč zrovna aranžér? Odjakživa mě bavilo cokoli tvořit, vyrábět, navrhovat dle sebe a svých nápadů. Za ty tři roky, jenž tento obor trval a byl ukončen výučním listem, jsem získala mnoho teoretických vědomostí, které zajisté využiji v budoucím životě. Závěrečné zkoušky jsem úspěšně vykonala a opět nastala otázka, co dál?

V rozhodnutí, že chci získat maturitní vysvědčení, mi nic nebránilo. Hledání a různé možnosti studia jsem završila vybranou školou, která sídlí v Praze. Přijali mě na základě vysvědčení z učiliště. Tak jsem tedy od školního roku 2006/2007 nastoupila do 1.ročníku nástavbového studia – obor *Propagace* na Střední průmyslové škole dopravní a.s. v Praze. Sice je tato škola soukromá a platí se zde školné, ale poctivým učením zde lze získat stipendia (úlevy ze školného), což se mi prozatím vždy podařilo. Letošní rok snad úspěšně složím maturitní zkoušku a přijímačky na Vysoké školy a Vyšší Odborné školy, kam se hlásím. Je těžké najít školu, která v budoucnu bude základem mého zaměstnání. Avšak rozhodnout se musí jednou každý, proto je dobré zaměřit se na to, co Vás baví a ujasnit si cíl dalšího studia.

Věřím, že se vám všem podaří dostat na školu, kterou chcete a budete ji studovat z důvodu, že vás baví. Nikdy není pozdě změnit svá rozhodnutí a v dnešní době je takové množství škol, že má člověk z čeho vybírat. Nikdy bych nevěřila, že i já se z učiliště budu jednou hlásit na vysokou školu. V životě se má zkusit všechno, buď to může být úspěšné, nebo neúspěšné, ale poučné. Nakonec vám dám jednu radu. Věnujte se studiu co možná nejvíce a studujte do té doby, co to jen půjde - je to přeci základ pro Váš život, jak praví citát J.A.Komenského - „Kdo nedbá, aby byl vyučován, toho budeš marně vyučovati, dokud u něho neprobudíš vřelý zájem o učení.“

Tereza Šemaništinová

1. Terka šla na střední školu do Červeného Kostelce.
2. Vybrala si obor EKONOMIKA A PODNIKÁNÍ.
3. Chtěli jsme zjistit, jaká to pro ni byla změna oproti základní škole.

• ZMĚNIL SE TVŮJ ŽIVOT NĚJAK ZÁSADNĚ OD TĚ DOBY, CO JSI ODEŠLA ZE ZŠ NA OSTROVĚ?
Ne, nezměnil.

• A NEZÁSADNĚ?

No, musím dřív vstávat a máme víc hodin než na základce, ale zase nemám odpoledky...

• LÍBÍ SE TI NA NOVÉ ŠKOLE?

Jo, ujde to, ale chvílku mi trvalo, než jsem si zvykla...akorát mi vadí někteří učitelé a spolužačky...

• JE NĚCO, PO ČEM SE TI ZE ZÁKLADKY STÝSKÁ?

No jasně!!!

• A KONKRÉTNĚ?

Po kamarádech, na které jsem si za ty 4 roky zvykla a taky po některých učitelích...

• CO PŘEDMĚTY? JE TAM NĚCO, CO TĚ OPRAVDU BAVÍ NEBO NEBAVÍ?

No, tak baví mě chemie, máme klidnou a tolerantní učitelku, co toho hodně naučí...a pak taky účetnictví asi ze stejného důvodu...naopak matematika je nudná, učitel nic nenaučí a připadá nám, jako kdyby to on sám nechápal...

• URČITĚ JSI MĚLA NA ZŠ NĚJAKÉ ÚSPĚCHY, JSOU TI NA SŠ K NĚČEMU?

Měla, ale nejsou...

• URČITĚ JE NĚCO, CO BYS CHTĚLA VZKÁZAT NÁM, LETOŠNÍM DEVÁČKŮM...

No, určitě abyste se měli dobře...a do budoucna, vyberte si dobrou školu, která vás bude bavit!!!

Pája Martinková, 9.A

Tereza Jirků

Jmenuji se Terka Jirků a minulý rok jsem chodila na Ostrov. Teď jsem na Střední odborné škole a Středním odborném učilišti Vocelova v Hradci Králové na oboru provoz a ekonomika dopravy.

Jsem docela spokojená, ale musím uznat, že základka byla mnohem, mnohem lepší. Všechno, co nám říkali, jako: „učte se, na střední vás nikdo šetřit nebude“, byla pravda. Nikdo si to nepřiznáváte, ale bohužel je to tak. Až jsem se divila, když jsem to zjistila.

Jinak moje nová škola není špatná. Díky paní učitelce Kubákové jsem v angličtině jedna z těch nejlepších a ostatní předměty mi taky docela jdou.

Budova SOŠ a SOU Vocelova v Hradci Králové

Základní škola mi dala spoustu skvělých zážitků, přátel, dětských lásek, exkurzí a prospaných hodin. Ale taky mi něco vzala, například pár hodin dopoledního spánku.

Po škole se mi hodně stýská, i když jsem ráda, že jsem poznala nové kamarády a učitele. No, jednoduše, co vám budu povídat...zlatá základka.

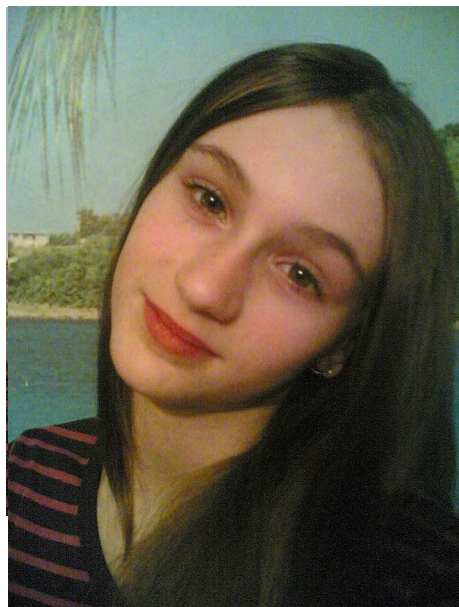
Tereza Jirků

Příprava do tanečních

Minirozhovor s ...

primádkou Luckou Kňourkovou

- **Bylo těžké dostat se na gympl?**

Ne, přijímací zkoušky byly jednoduché.

- **Jsi ráda, že ses na gymnázium dostala?**

Ano, je to změna k lepšímu.

- **Jak zvládáš učení?**

S učivem jsem spokojená, ovšem je to těžší než na základce.

- **Chtěla bys pokračovat na gymplu nebo po čtyřech letech odejít na jinou školu?**

Uvažuji o tom, že bych po čtyřech letech odešla.

- **Stýská se ti po našich učitelích a žácích?**

Vlastně ani ne. S bývalými spolužáky se často vídám, učitele také potkávám.

- **Vrátila by ses na Ostrov, nebo jsi spokojena na gymplu?**

Na gymnáziu jsem spokojená, občas se v myšlenkách vracím na Ostrov, ale už bych nic měnit nechtěla.

- **V čem se tedy liší střední škola od základní pro žáka 6. třídy?**

Kromě těžšího učení a vykáni, na které jsem si už zvykla, provádíme například laboratorní cvičení, kde pracujeme s mikroskopem. Škola má také vlastní knihovnu, tzv. studovnu, do které si během dne můžeme o přestávkách zajít třeba pro nějaké informace, nebo jen tak.

- **Jakou přípravu bys doporučila těm, kteří se chystají na gympl?**

Určitě aby se hodně učili. Hlavně matematiku a češtinu, protože tyto dva předměty a také všeobecné znalosti jsou součástí přijímacích zkoušek.

- **Určitě jsi toho měla až nad hlavu. Pomáhal ti někdo se připravovat?**

Ano, hodně mi pomohla paní učitelka Pávová a paní učitelka Skořepová. Také mi trochu pomohla mamka, děda a taky ty. Všem bych chtěla moc a moc poděkovat, protože bez nich bych to asi nezvládla.

- **Co bys popřála těm, kteří se chystají na osmileté gymnázium?**

Pevné nervy, jak s přípravou, tak i při samotných přijímačkách, hodně štěstí a dobré známky, jak na základce, tak na gymplu!

Markéta Kňourková, 9.A

Martin Havlíček

Po skončení základní školy (té, na kterou chodíš i ty, protože jinak bys toto nečetl) jsem začal chodit na školu střední.

Ta, na které jsem, se jmenuje Střední škola propagační tvorby a polygrafie (SŠPTP) ve Velkém Poříčí. Mám obor Textilní výtvarnictví. Proto jsem musel dělat přijímačky (čj a všeobecný přehled) a talentovou (kresba a malba). Tím se ale nenechte zastrašit - byla to pohoda...

Tato škola nabízí ale i plno jiných studijních i učebních oborů (tiskař, grafik, textilní výroba a podnikatelství, kadeřník, prodavač,...). Ke škole patří i internát, tak pokud nechceš být doma, můžeš využít jeho služeb.

To jsou asi všechny základní informace, a tak k ohodnocení školy už jen: i když tato škola vypadá jako továrna a musí se tady bohužel taky učit, je to tu fajn, pohodoví učitelé a hlavně správný kolektiv studentů.

Proto říkám: pojďte na SŠPTP také vy!

S pozdravem Marťan

Petra Martinů - Jazykové lyceum Jaroměř

Co mi na této škole vyhovuje? Řekla bych, že především rozvrh. Mimo školu máte i dostatek volného času.

V prvním ročníku má lyceum každý den 6 hodin + 1 odpolední vyučování (tj. výtvarná nebo dramatická výchova – střídá se po týdnu).

My ve druhém ročníku už odpolední nemáme. Končíme tedy každý den o půl druhé.

Ve třetím ročníku na nás čeká povinná praxe – v ZŠ, MŠ, DD, PŠI nebo třeba ve školní družině – záleží na našem výběru.

Škola je humanitně zaměřená, proto tady matematiku máme jen 3 hodiny týdně po celé čtyři roky. Předměty jako je fyzika, chemie, dějepis, zeměpis – ve třetím ročníku nahradí odborné předměty – psychologie, pedagogika nebo třeba společenské vědy.

Hodně důležité je uvědomit si, že po maturitě vlastně nemůžete začít pracovat – předpokládá se totiž, že stejně jako po absolvování gymnázia půjdete na vysokou školu. Lyceum je přece jen lehčí než gymnázium, ale zároveň těžší než střední odborné školy.

Petra Voltrová

Moje škola, Husitská teologická fakulta UK, se nachází v Praze 4 – Krči. Ačkoli jen 200 m od ní je velice frekventovaná Budějovická ulice, kterou proudí auta jedno za druhým, a rušné centrum této pražské městské části, školní areál je takřka oázou klidu.

Budova fakulty je obklopena parčíkem, který spolu s četnými lavičkami a travnatými plochami zvláště v létě láká k posezení při studiu či relaxaci. Naše škola není moc velká, má hlavní budovu a levé křídlo, v obou po pěti patrech, což ale povětšinou my studenti hodnotíme kladně. Ve škole totiž vládne přátelská nálada, na studijním oddělení, které je páteří každé vysoké školy, jsou na nás milí a kolikrát si pamatují i naše jména. Chladný úřednický duch u nás nemá šanci. ☺

Na fakultě je několik studijních programů a ty se dále dělí na obory. Já studuji program teologie, dvouobor husitská teologie – psychosociální vědy. Co se týče hlavy fakulty, náš děkan je velice moudrý a zároveň milý pán, který ve svých úředních hodinách rád přivítá jakéhokoli studenta a je ochoten s ním rozebrat jeho problémy a hledat s ním řešení. Všichni jsou ve svých oborech odborníci a často jsou pro nás vzorem po profesionální i osobní stránce. Jsem ráda, že jsem si vybrala zrovna tuto fakultu, cítím se zde jako doma a jen s těžkým srdcem ji budu jednou opouštět.

Štěpánka Geréciová

Ahoj, jmenuji se Štěpánka Geréciová, většina z vás mě znát nebude, ale přesto máme něco společného. Stejně jako vy i já jsem chodila na Základní školu do Jaroměře Na Ostrově jen s tím rozdílem, že já jsem docházku ukončila v roce 2000. Ptáte se, proč vám to píšu?

Nyní chodím do Hradce Králové na vysokou školu a jednoho dne, cestou do školy, jsem ve vlaku potkala učitelku-kamarádku Naďu Pávovou. Slovo dalo slovo a Naďa mě požádala, jestli jí nechci napsat něco o sobě do školního časopisu. A já souhlasila.

Jak víte, studuji na vysoké škole v Hradci Králové. Ale než jsem se dostala sem, vystudovala jsem Management cestovního ruchu na Soukromé střední škole podnikatelské v Náchodě. Studium bylo zaměřené na výuku jazyků, zeměpisu a poznání cestovního ruchu z pohledu praxe. Naučila jsem se připravit zájezd i s jeho kalkulací a v případě potřeby ho i odprůvodcovat.

Po maturitě jsem rok pracovala, ale stejně jsem stále přemýšlela o dalším studiu. A jelikož tu byl můj zájem o historii, hlavně o starověký Egypt a staré civilizace jako je Mezopotámie, Sumer, Asýrie atd., nebyl poté již problém podat si přihlášku na vysokou školu.

V Hradci studuji na Filozofické fakultě obory Presentaci historických věd a Archeologii. Výuka se nám dělí do dvou okruhů. V prvním se klasicky učíme jako vy ve třídách, na vysoké se říká posluchárnách, o různých etapách historie. Začínali jsme postupně od paleolitu, nejstarších dějin lidstva, kde člověk používal hlavně kamenné nástroje, poté jsme probírali dobu železnou a nyní se učíme o středověku a novověku. Seznámíme se nejen s jejich výrobky, ale i s jejich běžným životem.

Poznatky načerpané z přednášek můžeme aktivně využít ve druhém, praktickém okruhu. Jezdíme na výzkumy, kde s motýčkou v jedné ruce a rýčem v druhé odkrýváme na poli naši minulost a snažíme se jí uchovat pro další generace. Ze začátku jsme si mysleli, že výzkumy budou jen oprašování štětečkem, ale rychle jsme z této představy vystřízlivěli. Chvilími je to docela dřina jezdit s kolečkem půl dne a nic nenacházet, ale když se pomalu začne nález rýsovat, tak je ta pravá doba pro štěteček a pomalé ometání, pak to teprve stojí za to. Najít můžeme keramiku a nástroje i více jak 5 000 let staré. Protože výzkumy neprobíhají celý rok, druhou část praxe trávíme ve Vřestarech u Hradce Králové, kde se snažíme o uvedení našich poznatků do praxe. Vyrábíme keramiku, brousíme kamenné nástroje, stavíme domy, vaříme po pravěkém způsobu a provádíme spoustu dalších experimentů. Na toto všechno se můžete přijet podívat v květnu, kdy u nás probíhají dny otevřených dveří, nebo od dubna do listopadu v rámci školního či rodinného výletu.

Závěrem bych vám chtěla říci jednu věc. Je jedno, jakého máte koníčka, pokud vás doopravdy baví, věnujte se mu s plným nasazením, on vám to mnohokrát vrátí zpět. A bude záležet jen na vás, na jakou úroveň ho posunete.

Štěpa

Kateřina Bartošová

Když jsem odcházela ze základky, nevěděla jsem, co si počít... Vždyť už nikdy nenajdu takové lidi, kteří mě budou podporovat, kteří za mnou budou stát v dobrém i zlém! Nikdo mě nepovede za ručičku do prváku, jako tomu bylo v první třídě. Prázdniny po devítce byly možná nejnáročnějším hledáním sebe sama, které jsem do té doby zažila, ať už je porovnávám s pubertou, první láskou, prvním zklamáním.

Ale našla jsem odvahu a začala existovat jako středoškolačka. A řeknu vám, že to, co následovalo, nebylo vůbec tak špatné, jak jsem si představovala. Byla jsem studentkou gymnázia v Jaroměři. Až vám bude okolí vyprávět, že „gympláci“ jsou elitou národa, zasmějte se. Většina mých spolužáků šla na gymnázium, protože nevěděla, co dál. Tak jsme se prostě sešli v jedné třídě, strávili spolu čtyři neuvěřitelně zábavné roky života, něco jsme se dozvěděli, něco (správné i nesprávné) jsme okoukali od starších ročníků a nakonec jsme na konci května před „svatákem“ seděli v lavicích stejně vyděšení, jako v devítce a zase nevěděli, co s námi bude... když jsem si sepisovala seznamy pro a proti u vysokých škol, došlo mi, že by mě vlastně bavilo psaní i nadále a kombinace se studiem literatury nezněla vůbec špatně, nakonec jsem zvládla i všechny vstupní povinnosti a teď jsem první právoplatnou vysokoškolačkou v rodině.

Na Univerzitě v Pardubicích jsem si vybrala obor Historicko-literární studia a věřte nebo ne, je to zábava. Člověk dostane volnosti, kolik jen potřebuje, zajde se podívat na přednášky, musí se dostatečně osamostatnit (nikdy bych nevěřila, jak mě budou bavit rozhovory o tom, co jsem si SAMA nakoupila, uvařila, sehnala do bytu...). A v neposlední řadě vám dost pomůže i fakt, že na otázky týkající se vašeho života odpovídáte: „Studuju vysokou školu...“

Jenom když nad tím vším tak nějak zapřemýšlím, vlastně ani teď bych se nedokázala rozhodnout, co pro mě bude v životě nejlepší, kterou cestu bych si měla asi zvolit. Důvěřuju svému osudu, protože ten mě zavál na Ostrov, kde jsem našla okruh svých nejbližších přátel, potom na gymnázium, které mi umožnilo rozhlédnout se, jak to vlastně v životě chodí, že není všechno černobílé a nakonec jsem se díky němu dostala do Pardubic, kde postupně zjišťuju, jak se ten život vlastně žije. Zatím se ke mně osud choval hezky, tak proč se nespřít do jeho rukou i nadále...

Kateřina Bartošová

Řešení hádanek

Str. 10:

Hádanka: 3 čtverce, 4 obdélníky, 3 kruhy

Křížovka: Škola Ostrov

Str. 11:

Hledej slova: radost, volno, nářek, známky, škola

Kde v sedí Oliver? Olivek sedí v 1. lavici u katedry vpravo

Str. 12:

Kolik je tam trojúhelníků?: celkem 14

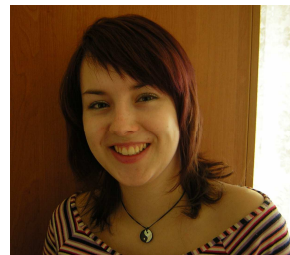
Str. 24:

Vysvědčení s hádankou: 2, 5, 1, 3, 2, 4, 1, 3

Ivona Praislerová

Jsou „ostrov“ na které se nezapomíná

Jakožto absolventka ZŠ Na Ostrově jsem byla požádána, abych se s vámi, čtenáři IQčka, podělila o své zkušenosti a zážitky se studiem na střední a vysoké škole.

Když jsem po devíti letech opustila brány Ostrova, tak jsem jen vyběhla na kopec, kde se nachází budova gymnázia. Bylo skvělé, že jsem ten běh neabsolvovala sama, z Ostrova nás šlo na gymnázium 6 a vzali nás bez přijímaček, jupí, nakonec jsme se všichni sešli v jedné třídě. Po počátečním rozkoukávání, okoukávání, seznamování a zběsilém pobíhání po škole se zoufalým výrazem, kde je ta a ta třída, kde ten a ten kabinet, přišla první společná akce – lyžařský výcvik v Krkonoších, který stál opravdu za to, tedy až na ty běžky, uť. Ani se nenadějete a půl roku je pryč, pak přijde duben, květen a maturity vašich starších spolužáků. Ještě před maturitami je tu „poslední zvonění“, během kterého studenti posledního ročníku nikoho nešetří, to jsou pak všichni od primy až do třetího krásně počmáraní a „voňavoučtí“. Po maturitách to uteče jako voda a jeden školní rok je pryč. Takhle to jde pořád dokola, jen s tím rozdílem, že už nejste ti vykulení zajíčci-prváčci, no a taky už se nejede na žádný lyžák, místo toho si můžete ve třetím ročníku vybrat vodácký nebo cyklistický kurz. Já jsem volila vodácký kurz a můžu ho vřele doporučit, i když nám celý propršel. O zábavu nebyla nouze, a navíc údolí Vltavy je překrásně, divoké a tajemné, stejně tak i zámky, hrady a kláštery, které se v něm nacházejí.

Rok se s rokem sejde a z vás je náhle maturant, a to končí veškerá zábava a začíná práce, ale nebojte, to až v druhém pololetí. A když už to máte konečně za sebou a sotva naberete nové síly, jsou tu přijímačky. Tentokrát mi je nikdo neodpustil, tak jsem se musela učit, učit a učit. Nejen trpělivost, ale i důkladná příprava přináší růže, tak jsem skončila tam, kde jsem skončila, a hlavně tam, kde jsem chtěla skončit – na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové, obor Mediální a komunikační studia. A řeknu vám, na vysoké škole, tak tam je to úplně jiné. Máte delší prázdniny, semestr trvá jen tři měsíce a není tu žádný třídní učitel, který by vám poradil co a jak, takže opět nastává doba zběsilého, teď už tedy méně zběsilého (přeci jen jste už vysokoškolští studenti :o), pobíhání od jedné katedry ke druhé, z jedné budovy do druhé a do třetí, z patra do patra.

Když se vám podaří konečně přečkat ty dlouhatánské fronty na studijním oddělení, tak se můžete plně vrhnout do vysokoškolského života, který neznamená jen učení a stohy seminárních prací, ale i zábavu. Tak například tam u nás je Akademický filmový klub, koná se zde každoročně studentská slavnost majáles, odborná i neoborná setkání se zajímavými lidmi a všelijaké festivaly. Celá naše třída měla v rámci výuky možnost navštívit Český rozhlas Hradce Králové nebo si zkusit, jaké je to být novinářem v Královéhradeckém Deníku. Kdo je opravdu dobrý, má možnost studovat jeden semestr na univerzitě v zahraničí. To je jen zlomek toho všeho, co zde můžete zažít. Jako všechna ostatní studia i to moje musí být nějak zakončeno, v mém případě mě čeká státní zkouška a napsání bakalářské práce. Tak mi držte palce!

Bývalá „Ostrovanda“ Ivona Praislerová (ml.)

František Jelínek

Zdravím všechny Ostrováky,

Jmenuji se František Jelínek a také jsem prošel touto školou. Musím přiznat, že mi dala dobré základy do dalšího studia. Tím byl čtyřletý obor s maturitou - letecký mechanik na SPŠ a SOU Odolena Voda, což je jedna z mála škol v republice, která tento obor vyučuje. Byla založena Aerem Vodochody a nachází se v Odoleně Vodě, což je přibližně 20 km severozápadně od Prahy.

V době, kdy jsem se přihlašoval na tuto školu, ještě neprobíhaly přijímací zkoušky. Dnes se sice vyžadují, ale určitě je zvládnete.

Učivo se dalo zvládnout, i když člověk občas musel „zatnout zuby“ a dřít. Ale nebylo to naštěstí příliš často. Vynahrazovaly nám to předměty jako: Letecké pohonné jednotky (motory), Nosný typ letounu (L-159), Letadla a další. Nejzajímavější ale byly dílny, kde po nudném, ale nutném pilování a řezání jsme se naučili svářet, soustružit, frézovat a hlavně základy práce na letadlech. K dispozici jsme měli letoun L-39 MS, trup L-59 a motor Walter Micron. Nyní přibyl i letoun Ae-270 Ibis.

Takže, kdo se neučí špatně, nebojí se ruční práce, chce zajímavý a prestižní obor, je tato škola pro něho. Po studiu nebudete mít problém sehnat práci.

Například mě přijali u ČSA na údržbu letadel. Konkrétně Boeing 737. Samozřejmě to znamenalo další učení a testy, ale člověk se učí celý život.

A když mi po dvou letech přestalo vyhovovat tempo dvanáctihodinových směn na Ruzyni, šel jsem pracovat k Aeroklubu ČR na letiště do Josefova, kde se mně moc líbí.

Takže sehnat práci v tomto oboru opravdu není žádný problém. Bude záležet jen na vás, pro co se rozhodnete, a co se vám bude líbit.

Vysvědčení s hádankou

Vysvědčení	
Matematika	_____
Český jazyk	_____
Přírodopis	_____
Dějepis	_____
Výtvarná výchova	_____
Pracovní činnosti	_____
Fyzika	_____
Tělesná výchova	_____

Matematika = tuto známku získáš, když číslo 100 vydělíš 10 a odečteš 8.

Český jazyk = tuto známku získáš, když k číslu 30 přičteš číslo 5 a vydělíš 7.

Přírodopis = tuto známku získáš, když k číslu 53 přičteš 30 a odečteš 82.

Dějepis = tuto známku získáš, když číslo 64 vydělíš 8 a odečteš 5.

Výtvarná výchova = tuto známku získáš, když od čísla 49 odečteš 39 a vydělíš 5.

Pracovní činnosti = tuto známku získáš, když číslo 18 vydělíš 6 a přičteš 1.

Fyzika = tuto známku získáš, když číslo 45 vydělíš 9 a odečteš 4

Tělesná výchova = tuto známku získáš, když číslo 24 vydělíš 4 a odečteš 3.

Jak by se vám líbilo toto vysvědčení?

Jana Kačerová, 5.A